

Ομιλία

Κ. Οικονόμου

Εκπροσώπου Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, Προέδρου &
Διευθύνοντος Συμβούλου ΜΕΛ ΑΕ

Στην προσυνεδριακή ημερίδα HELECO με θέμα
διαχείριση στερεών αποβλήτων

Θεσσαλονίκη, 22 Μαρτίου 2010

«ΑΔΙΕΞΟΔΑ & ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

ΣΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΤΕΡΕΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ»

Η πρόοδος του πολιτισμού μας και η εξέλιξη της βιομηχανίας, έχουν δημιουργήσει μια πλειάδα θεμάτων προς διευθέτηση. Ένα από αυτά είναι και η ορθολογική διαχείριση των Στερεών Βιομηχανικών Αποβλήτων. Από όσα μέχρι τώρα ακούστηκαν από τους προηγούμενους εισηγητές αλλά και από τα μηνύματα του κλάδου, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι υπάρχει αφενός το νομικό πλαίσιο και αφετέρου η τεχνογνωσία, ώστε να μπορέσει η Βιομηχανία να διαχειριστεί σωστά τα στερεά της απόβλητα. Διαπιστώνουμε δηλαδή ότι ενώ υπάρχουν, με κάποιες εξαιρέσεις, νομικά κατοχυρωμένες εναλλακτικές μορφές διαχείρισης των βιομηχανικών στερεών αποβλήτων, με καλές προοπτικές και ευνοϊκές προϋποθέσεις, η διαχείριση τους καταλήγει σε αδιέξοδα.

Στη σχετικώς νεοσύστατη ομάδα εργασίας του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος για το περιβάλλον, της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω, έχουμε αφιερώσει πολύ χρόνο στο συγκεκριμένο θέμα και ουσιαστικά καταλήγουμε στα εξής:

- 1) Η πλειοψηφία των επιχειρήσεων της Βορείου Ελλάδος αντιμετωπίζει πρόβλημα στη διάθεση των στερεών της αποβλήτων.

- 2) Οι αδειοδοτούσες αρχές αδυνατούν να υποστηρίξουν και να ακολουθήσουν τους ρυθμούς προσαρμογής και εναρμόνισης των απαιτήσεων που επιβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, και τέλος
- 3) Η βιομηχανική πολιτική της χώρας, δεν εναρμονίζεται με τις πολιτικές των υπολοίπων βιομηχανοποιημένων χωρών της Ένωσης.

Ο εξαρχής σωστός σχεδιασμός του τρόπου διαχείρισης των στερεών αποβλήτων των επιχειρήσεων, δεν θα τις οδηγούσε σε αδιέξοδο.

Στο σημείο αυτό, του σωστού σχεδιασμού και υλοποίησής του, κρίνεται απαραίτητη η συνεργασία δημόσιας και ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Η Βιομηχανία, η οποία καλείται και να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, έχει εργαστεί εντατικά, ώστε να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες που προκύπτουν από την διαχείριση των Βιομηχανικών Στερεών Αποβλήτων, για την προστασία του περιβάλλοντος και την οικονομική ανάπτυξη.

Πρόσφατα, με πρωτοβουλία του ιδιωτικού τομέα, δημιουργήθηκε ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Ανακύκλωσης & Ενεργειακής Αξιοποίησης (ΣΕΒΙΑΝ). Τα μέλη του, αποτελούνται από επιχειρήσεις ενός ευρύτατου φάσματος δραστηριοτήτων των κλάδων της ανακύκλωσης και της ενεργειακής αξιοποίησης.

Ο σύνδεσμος αυτός ιδρύθηκε με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος, μέσα στα πλαίσια αυστηρής εφαρμογής της νομοθεσίας και την διαμόρφωση ευνοϊκού κλίματος προς τον τομέα της εν γένει διαχείρισης αποβλήτων, υποπροϊόντων και δευτερογενών πρώτων υλών, αλλά και της αξιοποίησης ενέργειας.

Σκοπός, ο οποίος σχεδιάζεται να επιτευχθεί με την προώθηση των δραστηριοτήτων της ανακύκλωσης, αλλά και με την επίλυση των όποιων προβλημάτων απορρέουν, σε έναν τόσο νευραλγικό τομέα, καθώς στοχεύει να έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα στους φορείς, για την περαιτέρω ανάπτυξη ολοκληρωμένων συστημάτων διαχείρισης, τεχνολογίας ή ανάπτυξης συστημάτων ΔσΠ και δράσεων ανακύκλωσης.

Ταυτόχρονα, ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος είχε ήδη μια πρώτη συνάντηση με την ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, ώστε να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις για τη διάθεση των Στερεών Βιομηχανικών Αποβλήτων στους ΧΥΤΑ Μαυροράχης και Κιλκίς. Παράλληλα, ξεκινά μια ευρύτερη συνεργασία με την ομάδα εργασίας του Υπουργείου, αρμόδια για τα περιβαλλοντικά ζητήματα της Βιομηχανίας. Σκοπός αυτής της συνεργασίας είναι να βρεθούν λύσεις, καθώς η διάθεση σε ΧΥΤΑ, των βιομηχανικών στερεών αποβλήτων, δεν αποτελεί βιώσιμη λύση. Σκεπτόμενοι τεχνοκρατικά και χωρίς να χρειαστεί να ξανά-εφεύρουμε τον τροχό, παρατηρούμε ότι σε άλλες χώρες όπου εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις, η διαχείριση των Στερεών Βιομηχανικών Αποβλήτων αποτελεί **ευκαιρία** και όχι πρόβλημα. Διεθνώς, εφαρμόζονται διάφορες τεχνικές αξιοποίησης των στερεών αποβλήτων όπως η αναερόβια χώνευση, η κομποστοποίηση, η βιολογική ή η θερμική αξιοποίηση κλπ. Σχετικές μελέτες στην Ελλάδα, έχουν εκπονηθεί κυρίως για τα Αστικά Στερεά Απόβλητα, τα οποία και παρουσιάζουν ελάχιστες διαφορές με τα αντίστοιχα βιομηχανικά, τα οποία και εμφανίζουν μεγαλύτερη σταθερότητα όσον αφορά τα ποιοτικά τους χαρακτηριστικά.

Είναι λοιπόν προφανές από τα παραπάνω, πως μια βιώσιμη λύση στο θέμα της διάθεσης των βιομηχανικών στερεών αποβλήτων είναι η ένταξη της διαχείρισής τους, σε ένα πλαίσιο παροχής κινήτρων τόσο οικονομικών, όσο και θεσμικών. Η ήδη βέβαια επιβαρυσμένη ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Βιομηχανίας, δεν της επιτρέπει από μόνη της να σηκώσει το βάρος δημιουργίας υποδομών εκ του μηδενός. Η συμμετοχή δε του κράτους σε μια τέτοια επένδυση θα δημιουργήσει για αυτό ανταποδοτικά οφέλη, καθώς θα εξοικονομηθούν πόροι. Ενδεικτικά θα μπορούσαν να αναφερθούν η επιμήκυνση της διάρκειας ζωής των ΧΥΤΑ, η εξοικονόμηση ενέργειας από ορυκτά καύσιμα κ.α. Άλλωστε, για να επιτύχει η χώρα μας ως το 2020 το ποσοστό συμμετοχής των ΑΠΕ στο ενεργειακό μίγμα, της τάξης του 20% όπως έχει δεσμευτεί, θα πρέπει η πολιτεία να συνδράμει στην προσπάθεια της βιομηχανίας η οποία και θέλει και μπορεί να υιοθετήσει αυτές τις τεχνολογίες. Ένα θετικό πρώτο βήμα, αποτελεί το νομοσχέδιο για την επιτάχυνση της προώθησης των ΑΠΕ, το οποίο και θα διευκολύνει τη

βιομηχανία έστω όσον αφορά στο χρόνο αδειοδότησης των εγκαταστάσεων αυτών.

Αν η Ελλάδα θέλει μια βιομηχανία βιώσιμη, θα πρέπει να δούμε τη διαχείριση των βιομηχανικών στερεών αποβλήτων **όχι σαν το πρόβλημα** ενός ήδη επιβαρυσμένου κέντρου κόστους στις επιχειρήσεις μας, **αλλά σαν μια ευκαιρία** για την αποφόρτιση άλλων κέντρων κόστους, όπως αυτό της ενέργειας, της διαχείρισης εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και άλλων. Υπάρχει η γνώση ώστε να αξιολογηθούν και υλοποιηθούν οι εναλλακτικές μέθοδοι ενεργειακής αξιοποίησης. **Αυτό που χρειάζεται είναι η βούληση της πολιτείας – αρωγού στην προσπάθεια αυτή.**